

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 193.

V Ljubljani, v sredo 26. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Pogled v Rusijo.

(Izvirni dopis.)

Slovesnosti v Kronstadtu so minole in francosko brodovje je iz Rusije odplulo naravnost v Anglijo. Če bodo kronstadtske slovesnosti imele kake politične posledice, o tem se občno dvomi. Pisalo se je tedaj tudi po ruskih listih o rusko-francoski zvezi, ali sedaj je vse potihnilo. Govorilo se je tudi o pobratenju dveh narodov, ali to je pa bila le prazna fraza. Peterburžani pač sami še ne predstavljajo naroda ruskega. Prestolnica ob Nevi je tako potujčena, da je mnogi Rusi ne smatrajo več za pravo rusko mesto. Preprosti narod ruski se pa za politiko malo briga. V Rusiji, katera nema ustave, politikujejo le višji krogi, posebno po mestih. Večina naroda ruskega jedva Francoze loči od Nemcev. Mužiku je vse Nemec, kar pride od zapada, ruski ne govori in se po evropski nosi. Zaradi tega je smešno govoriti o kakem pobratenju ruskega naroda s Francozi. V Rusiji javno mnenje tudi nema nobenega vpliva. Car in ministri se le malo brigajo, kako mislijo drugi Rusi.

Dosedanji francoski veleposlanik je sedaj nas zapustil. Kaj je vzrok njegovi ostavki, se prav ne vé. Menda se je potezal za zvezo mej Rusijo in Francijo, ali ko se je preveril, da je ves trud zastonj, je pa sklenil prepustiti mesto komu drugemu, da poskusi svojo srečo v Peterburgu.

Na njegovo mesto pride v Peterburg grof Montebello. V Peterburgu bi bili rajši videli, da bi bil prišel kak general, ali v Franciji menda neso imeli nobene druge povoljne osebe. Novi veleposlanik je iz stare plemenitaške rodbine in ima nekda vse lastnosti, ki so potrebne, da se kdo priljubi v višjih dvornih krogih. Ali vendar ne verujem, da bi v Peterburgu bili njegovega imenovanja posebno veseli. Več let je bil njegov pomočnik pofrancožen

Poljak Jarozinski, ki je nanj močno vplival. Jarozinski je bil jako navdušen za Poljake in poljsko stvar, če tudi je bil pofrancožen, in grof Montebello se je od njega nekoliko navzel tega mišljenja. Pa še nekaj drugega je, kar v Peterburgu grofa posebno ne priporoča. Čitatelji „Slovenčev“ se še gotovo spominjajo spora mej frančiškani in grškimi menihi v Betlehemu. Tisti spor ni bil le slučajen, temveč so grški menihi bili od jedne strani našuntani, da so hoteli v svetišče, kjer se je Kristus rodil, vdreti skozi vrata, katera so odločena za katolike. Svetišče ima namreč dvojna vrata, jedna za katolike, jedna za pravoslavne, in pravoslavni so si hoteli prvih polastiti. Francoski veleposlanik se je tedaj tako odločno potegnil za frančiškane, da je prekrizal namere grških svečnikov. Da ni francoska diplomacija pokazala take odločnosti, bila bi najbrž turška vlada stvar razsodila pravoslavnim v korist, ker se je za-nje potegoval z vso odločnostjo ruski zastopnik Nelidov. Baš to, da se je Nelidov vmešal v to zadevo, pa dokazuje, da je Rusija imela tukaj svojo roko vmes.

Da Montebello pride v Peterburg, s tem je Francija pokazala, da hoče tudi proti Rusiji odločno braniti svoje pravice, zlasti v orijentu. Zaradi tega pa smete biti preverjeni, da bi bil Rusom kateri drugi diplomat povoljnejši, ko bi tudi ne bil tako visokega rodu.

Ko sem že omenil betlehemski spor, naj še dodam, kaj sedaj ruski listi pišejo o tem sporu. Po njih mislih bi bile morale cerkvene oblasti odstraniti oboje redovnike, ker so se pretepavali na svetem kraju. Vrata naj bi se pa odprla za vse kristijane, kateri se spodobno vedejo. To je pač jako zvito. Katoliški kristijani naj bi se torej prostovoljno odrekli pravici do severnih vrat! Zakaj pa pravoslavni tako skrbno čuvajo južna? Sicer je pa stvar dognana, da so prepri izvali le pravoslavni in da

so le pravoslavni rabili orožje. Frančiškani niso prelivali krvi in torej tudi cerkvena oblast nima povoda, odvzeti jim varstva svetega kraja.

Nobena pravoslavna sinoda pa ni storila nobenega koraka proti pravoslavnim menihom, ki so oboroženi izzvali prepri in kri prelivali.

V nekaterih krajih v Rusiji letos pomanjuje dežja. Volga, največja reka v Rusiji, je močno upala, in kmalu ne bodo mogle večje ladije voziti po njej. Zaradi tega se pa blago na nižjgorodskem semnju slabo prodaja, ker se kupci bojé, da ga ne bodo lahko odpeljali. Volga je, kakor skoro vse ruske reke, slabo vravnana. Časopisi se sedaj pritožujejo, da se premalo stori za vravno rek. Priznati pa morajo, da bi preveč stala vravnava na tak način, kakor se vravnava reke v zapadni Evropi in v Ameriki. Državna blagajnica ne more vseh troškov zmagovati, ker se baš sedaj dela tudi mnogo železnic. Zares veliko je še treba, predno se bodo mogla izkoristiti vsa prirodna bogastva ogromne Rusije.

V Rusiji je posebno mnogo tujih tehnikov. Skoro vsi vodje tovarn so tujci. Domači tehniki so pa brez dela. Kaj je temu uzrok? Časopisi to prikazen s tem razlagajo, da se v ruskih tehničnih zavodih učé preveč teorije, pa premalo prakse. Mladenci vstopijo v življenje, pa si ne morejo pomagati, če se jim ne posreči, da pridejo v državno službo. Časniki zatorej zahtevajo, da bi se v šoli bolj oziralo na praktične potrebe. Če bodo domačini znali vse ravno tako dobro v praksi, kakor tujci, poslednjim tovarnarji ne bodo dajali služeb.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. avgusta.

Notranje dežele.

Katoliško šolsko društvo. Za prvi letnik katoliškega učiteljskega v Währingu na Dunaju se je

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Tretje poglavje.

Dva zasledovalca.

„Tu je moj strijc“, vsklikne Firebrand, ko zagleda doktorja, ki je stopal naravnost proti vozu hotela „Imperial“. „Peter sem! On naju ni zapazil!“ Hitela sta za doktorjem. — Ko je omenjena trojica vstopila v voz, skočil je tudi delavec, kakor njih postrežček, na podnožnico. — Irvinghton se nagne k Firebrandu, kakor bi ga hotel poljubiti in mu šepetaje: „Bodi previden, opazujejo nas!“ Predno pa mu je mogel ta odgovoriti, nadaljuje doktor: „V istini, zelo me veseli, ljubi Tomaž, da se zopet vidiva! Kje si bil, — v Canterbury?“

„V Canterbury?“

„Ne, hotel sem reči v Liverpool-u“, popravi si doktor in stopi Firebrandu na nogo.

„Kako je s tvojo kupčijo?“

„Ne slabo!“

„Ali je tvoj oče še v Londonu?“

„Še vedno!“

„Ali je zdrav?“ vpraša doktor.

„Hvala Bogu, popolnoma! In moj prijatelj Peter, ki —“

„Ravnokar sem zapustil lorda Pinnacle-a in Pilferer-ja; prvi me je vprašal po tvojih otrocih; v dveh ali treh dneh ga moram obiskati v Dublinu. Kje bodeš stanoval?“

„V hotelu „Imperial“.“

„Jaz tudi tam, to je izvrstna gostilna.“

Tako sta govorila o vsakdanjih rečeh, da je postrežček izpustil podnožnico.

Točaji v črnih opravih so pričakovali gostov, da bi jim odkazali sobe in znesli potne torbe za njimi. — Doktor je dobil sobo poleg Firebrandove.

Postrežček prinese Irvinghtonu popotno torbo in ta mu stisne nekaj novcev v roke.

„Ker ste prijatelj mojega nečaka, ostanite meni na ljubav pri naju na večerji — spremila vas bova potem v vašo sobo“, dé doktor Petru. — Odhajajočemu postrežčku pa zakliče: „Bodite tako prijazni in pokličite točaja, da nam pošlje postrežnikov!“

„Bodem, gospod!“

„Sedaj pa, ljubi Peter, pozdravljam vas najpristroneje. Srečen sem, da vas vidim. Težko sem vas že čakal in mnogo vam imam sporočiti. O osebnih zadevah vaših govoril bom pozneje. Strogo vas zasledujejo od vseh strani; v nevarnosti ste. Ne čudite se ničesar, karkoli bodem storil; prevrtili moramo redarstvo, ker že vé, da ste „kralj noči“ da —“

„Kako je to mogoče?“ zakliče Jan, „komaj smo dospeli!“

„Ljubi Jan, tu nismo v ohejskih gozdovih. Irska je polna ogleduhov; da, celó mej onimi, ki jih imenujete brate v naši družbi, mej glavarji družbe v Baltimoru so izdajalci!“

„To se mi neverjetno zdi!“

„Oprostite, prijatelj! Jaz ničesar ne trdim, o čemer nisem prepričan. Tudi poznam izdajalca in moža, ki ga ima zasledovati — tu moj dokaz!“

„Moja slika, ki sem jo dal narediti dva dni pred odhodom vsled prošnje mojega stričnika!“ vsklikne Peter, „tedaj on je isti!“

„O ne!“ odgovori doktor; „vas stričnik ni pri nas, a tudi ne proti nam! Neki drug je bil!“

„Potem sem jaz tudi že izdán?“ vpraša Firebrand.

„Tebe ni treba izdajati, izdál si se sam, ker si Petra imenoval prijatelja!“

„Tu“, nadaljuje doktor, „ne koristi nam moč, temveč le previdnost! Kje stanujete, Peter?“

„Nimam še stanovanja.“

„Ves dan je bil na obrežju, da bi zagledal katerega svojih“, dé Jan.

„Moji koraki, ki sem jih storil, da bi jih našel, bili so brezuspešni“, dé žalostno doktor; „vse upanje pa vendar še ni izgubljeno in —“

„V božjem imenu, doktor, pomagajte mi, da jih najdem“, prosi mladi Irec; pripravljen sem vso Irsko prehoditi, vse hiše preiskati, da bi jih le našel!“

oglasilo že 130 učencev, če tudi jih bodo vsprejeli le 80. Posebno učitelji silijo svoje sinove v katoliško učiteljsko. Gospodje menda sami posebno ne cenijo sedanjih državnih učiteljskih. To je pač najboljši dokaz, da sedanje šolske vredbe vendar neso tako dobre, kakor liberalci trdijo. Vidi se pa, kako dobra je bila misel katoliškega šolskega društva, da osnuje katoliško učiteljsko.

Praška razstava. „Prager Abendblatt“, glasilo ces. namestništva, odločno zavrača levčarske liste, ki dvomijo o odkriti lojalnosti češkega prebivalstva povodom cesarjevega rojstvenega dne in skušajo preprečiti cesarjev prihod v Prago.

Mladočeti. „Narodni Listy“ še vedno tajé razpor mej Mladočeti in zagovarjajo Vašatyja. Drugi mladočeški listi se pa že odločno izjavljajo proti Vašatyju in zahtevajo, da bi ga izbacili iz kluba. Ta mož dela povsod zdražbe. Že ob volitvah je ruval proti nekaterim mladočeškim kandidatom, ki mu neso ugajali.

Vnanje države.

Vatikan je baje poslal dunajski in berlinski vladi noto, v kateri izjavlja, da so izmišljene vse vesti, trdeče, da je Vatikan nasproten trodržavni zvezi. Sveti stol pa obžaluje, da nekateri krogi skušajo zlorabiti trodržavno zvezo proti interesom papeštva.

Carigradski patrijarh Dionizij je umrl po daljši bolezni. Govori se, da bode naslednik njegov heraklejski nadškof German, ali pa prejšnji patrijarh Joahim III., ki sedaj biva na Atoški gori. Za poslednjega se posebno poteguje Rusija, pa tudi pri porti je bolj priljubljen, nego prvi.

Turčija in Rusija. „Narodni Listy“, ki so prinesli že marsikatero senzacionalno in neverjetno novico, sedaj hočejo vedeti, da Rusija zahteva, naj jej Turčija prepusti del novopazarskega sandžaka, ko ne more plačati vojne odškodnine. Če bode sultan v to dovolil, bode car dotično ozemlje razdelil mej Srbijo in Črnogoro, tako, da bode te dve državi neposredni sosedji. Turški vladni krogi niso baje nasprotni temu predlogu. Nam se ta vest že zaradi tega zdi neverjetna, ker v tej zadevi imajo govoriti še druge velevlasti, ki so podpisale berlinski dogovor, v prvi vrsti seveda Avstrija, kateri bi se zaprl pot na Balkan.

Bolgartja in Srbija. V Sofiji so izvedeli, da Srbi zbirajo vojsko ob bolgarski meji. Bolgarska vlada je zaradi tega zahtevala pojasnila v Beogradu. Srbska vlada je odločno zagotavljala, da Srbija ne misli rušiti miru. Bolgarska vlada pa najbrž še ne bode zadovoljna s tem zagotavljenjem, temveč bode tudi pomnožila vojake ob meji. Ker so že jedenkrat Srbi nepričakovano začeli vojno, jim v Sofiji ne morejo prav zaupati, tem manj, ker je dobro znano, da bi Srbi vsekako radi več bolgarskih krajev, koder po njih trditvi ne biva bolgarsko, ampak le srbsko prebivalstvo.

Kreta. Krečanski generalni guverner je naznanil v Carigradu, da se je bati nove vstaje. Odposlanci krečanskega odbora v Atenah rujejo po deželi. Porta bode morala pomnožiti na Kreti vojake, da vzdrži mir.

Nemčija. Vlada se ne more odločiti, da bi odpravila carino od žita, dasi se je žito jako podražilo, ko se je prepovedalo izvaževanje rži iz Rusije. V Berlinu imajo bogati veleposestniki prevelik vpliv; njim je pa žitna draginja jako povoljna, bode vsaj svoje žitne zaloge bolj prodali. Jedino, kar je storila vlada, je to, da je ponižala tarife za žito po železnicah. Dobiček od tega ponižanja bode pač

„Le mirni bodite! Našli jih bomo — a pred vsem skrbeti nam je za domovino! A o tem bomo še pozneje govorili. — Vsi tedaj nimate stanovanja? — Dobro, ali poznate sprehajališče ‚mordiško‘?“

„Dobro“, odgovori Peter.

„Proti polnoči bosta se z Janom tija podala; tam vém za samotno hišico, v kateri vam upam dobiti prostora. Sedaj pa o čem drugem. Kapitan Mackay je tudi tu — ali sta ga videla?“

„Poleg moje sobe ima svojo“, odgovori Jan.

„Skupaj sva se vozila in dasi je bil izdán, vendar ga niso spoznali.“

Doktor zmaje z ramenj.

„Ako ga še niso, bodo ga jutri; opozoriti ga moram na to!“

„Gledat grem, ali se je že vrnil. Ko je došel, dal mi je listuico shraniti; ko sva šla na kolodvor, ga ni bilo še nazaj.“

„To je zopet nesmisel, ki jo bode morebiti drago plačal!“

„Kaj mislite?“

„Da že v ječi sedi!“ dé doktor.

„Za vraga!“ dé Jan. „Tega moža ne moremo pogrešati!“

„Zapomni si še jedenkrat: moč ni brez previdnosti!“

„Ako pa —“

Irvinghton je položil prst na usta. Čul je lahne korake po preprogi na hodniku. (Dalje sledi.)

imeli zopet le vzhodnopruski graščaki, ker bodo ložje odposiljali žito v zapadne kraje nemške države. Delavcem pa bodo take naredbe le malo koristile. Nižje prebivalstvo ima le to tolažbo, da je vsaj v Ameriki dobra letina in da v kratkem pride v južno Nemčijo več ladij s pšenico po Dunavi. Pšenice ne bode manjkalo. Za vojake bodo odslej kruh le iz pšenice pekli, pa tudi drugi ljudje bodo jeli pšeničen kruh mesto rženega.

Helgoland Utrjenje Helgolanda se hitro vrši, Cesar Viljem je zaukazal, da se železnica iz pomorske postaje Cuxhaven v Wilhelmshaven kakor hitro je mogoče, dodela. Zakaj se neki tako hiti z delom? Najbrž se v Berlinu že bojé vojne? Helgoland je pa velike strategične važnosti.

Emin paša. „Times“ hočejo vedeti, da se je Eminu paši posrečilo prodreti do svoje prejšnje provincije. Zmagal je baje sudansko vojsko in priplenil 6000 slonovih zob. Drugi listi pa dvomijo, da bi se bil Emin paša tako daleč upal, ker ni imel zadosti vojne sile pri sebi.

Brazilija. V Juliju so v Portu Alegre bili boji mej vojaki in meščansko gardo. Vojaki so poskusili vdreti v vojašnico meščanske garde. Najhujši je bil boj 11. julija. Prebivalstvo se je zaprlo v hiše. Z veliko težavo se je oblastvom posrečilo, napraviti red in vodje razgrajajočih vojakov zapreti.

Chile. Boj mej vladnimi četami in uporniki je že bil, pa se baje ni odločil na nobeno stran. Vladne čete so sicer odbile napad vstajnikov, ali odločno jih pa neso mogle zmagati. Pričakovati je novih bojev, posebno ker sta obe vojski dobili novo pomoč. Uporniki so s spretnim operiranjem baje razdelili vladno vojsko, kar jo jako slabi.

Izvirni dopisi.

Z dežele, dne 21. avgusta. Dne 23. avgusta, to je v nedeljo, bode imela zveza kranjskih gasilnih društev svoje zborovanje v Ljubljani. Potrebna so taka zborovanja. Načelniki posameznih gasilnih društev se bolj spoznajo med seboj, pogovoré se o potrebnih novih napravah, pripovedujejo jeden drugemu svoje izkušnje, morebiti tudi kake nove iznajdbe gledé gasilstva. Ravno zveza gasilnih društev, ki se je ustanovila leta 1888, je že mnogo storila za procvitanje gasilstva in za prepotrebno jedinstvo med posameznimi društvi. Dopisnik se močno veseli napredka v gasilstvu, radosten je, kadar bere, da se je zopet tu in tam novo gasilno društvo ustanovilo. Samo to ni dopisniku všeč, da se nekatera gasilna društva, a ne vsa, premalo ozirajo na cerkvene naredbe in zapovedi. Le prepogostokrat se čujejo pritožbe, da imajo gasilna društva svoje vaje med popoldansko službo božjo, da napravljajo izlete, ne da bi bili tudi pri sveti maši, da hočejo imeti čelade na glavi, vkljub cerkveni prepovedi, kadar se udeležujejo cerkvenih sprevodov itd. Tudi zborovanje v nedeljo 23. t. m. ni določeno na primeren čas. Pred zborovanjem od 8. do 10. ure bode pa ljubljansko gasilno društvo imelo vajo v navzočnosti odposlancev gasilnih društev. Kdaj bodo pa odposlanci in ljubljanski gasilci pri sveti maši? Kako veličastno bi to bilo! Koliko več prijateljev bi si gasilci s tem pridobili! Geslo gasilnih društev je: „Bogu na čast, bližnjemu na pomoč!“ Drugi del tega gésla spolnujejo gasilna društva, prvi del pa dostikrat zanemarjajo. Tako ne sme biti več! Tudi gasilec naj pokaže, da daje vedno Bogu, kar je božjega. Srečo in blagoslov od Boga bode to doneslo gasilnim društvom, pa tudi marsikateri dar od duhovnikov in družih gorečih katoličanov.

Iz Horjula, 24. avgusta. Preteklo nedeljo je naša fara slavnostno praznovala rojstveni dan presvetlega cesarja. Še predno se je dan zazoril, začeli so topiči grmeti in jasni glas zvonov je vaščane spominjal, da se morajo danes Bogu zahvaliti za dobrega in milega vladarja. To so tudi storili pri sv. maši, katere se je tukajšnje gasilno društvo v polnem številu udeležilo. Popoldne se je zbralo gasilno društvo in šlo svojememu načelniku nasproti, ki se je vračal s shoda gasilnih društev v Ljubljani. Po obojestranskem pozdravu imelo je društvo svoje vaje na vasi. Po vajah so se zbrali ognjegasci v gostilni, kjer se je navdušeno napivalo cesarju. Po tem so vsi pričujoči zapeli „cesarsko“. Po navdušenju, s katerim se je pela cesarska pesem, je bilo lahko spoznati, kako priljubljen je presvetli vladar pri našem ljudstvu.

Sicer ni dosti novega pri nas. Žetev je bila slaba. Naželi so komaj tretjino dobrih letin. Če ne bodo ponehali nalivi, kateri se ponavljajo vsak dan, nam bo po zimi slaba pela.

Omeniti moram tudi, da se po naši fari prav lepo razširja „Domoljub“. Ljudje ga z veseljem čitajo in hvalijo izvrstno berilo. „Rodoljub“ nima niti enega naročnika v celi fari.

Iz Št. Janža, 24. avgusta. Včeraj 23. t. m. je pri nas skoraj celi dan nevihta hudo divjala. Proti poldne se je pa usula ko orehi debela toča, ki je napravila znamenito škodo po ajdi, prosu, vzlasti pa po vinogradih. Po nekotih krajih je divjala toča ves dan. — Pri tej priliki nočem zamolčati, kako dobrotljiva in vsiljiva je „Narodova“ gospôda. Tukajšnjemu gospodu učitelju pošilja brezplačno „Rodoljuba“, dasi ga je gospod učitelj odločno odklonil. To je značilno. — V zadnji številki pozivlja nas, naj mu kdo dokaže, kedaj je že kaj pisal zoper našo sveto vero, ob jednom pa blati naše škofo in duhovnike na vse kriplje. Ta je lepa! Nobeden poštenjak ne more tacega lista si naročiti!

Iz Solnograda, 20. avgusta. Precôj dolg vlak, kakih šestdeset oseb, se pomika iz knezoškofijskega solnograškega semenišča, ki je ozaljšán z zastavami, po živahnih ulicah staroslavne mesta solnograškega. Marsikako okó se radovedno ozira za mladimi možmi v duhovni, deloma tudi redovni hali, in sémtertja se čuje godrnjanje: „Kaj že zopet nameravajo ti črnuhi?“ „Črni“ mladi možje se pa ne zmenijo za to, kar pride iz ust onih, ki niso sicer črni na vnanji obleki, ki so pa podobni sajám, ko bi jim mogel gledati v srce, polno srda in sovraštva.

O, da bi ti drzni in s toleranco se bahajoči maloverneži vedeli, kdo so ti mladeniči in kaj nameravajo! Kak krik bi zagnali, kaj bi vse storili iz slepega sovraštva in iz strahu, da jim gre za kožo!

Glej, v teh mladih duhovnikih gledaš zastopnike bogoslovcev skoro vseh avstrijskih škofij. S skrajnega severa na Češkem in daljnega juga, od sinje Adrije, od tirolskih gor, in iz nižje- in gorenje-avstrijskih vladikovín so se zbrali bogoslovci, mladeniči, vneti za katoliške idejale. Smoter njih zborovanja je prosep katoliškega vseučilišča. Za ta namen so se zbrali v krščanski ljubezni zjedinjeni, da bi se posvetovali, kako bi jim mogoče bilo, da bi podjetje ustanovitvenja katoliške univerze po vzgledu na Francoskem, v Švici, v Belgiji in severni Ameriki, tudi na Avstrijskem se vkoreninilo.

Da bi se blago delo jedenkrat z božjo pomočjo izvršilo, v ta namen se hočejo sedaj vsi avstrijski bogoslovci zjediniti v veliko zadrugo na čast tristoletnice sv. Alojzja. Ti mladi možje hočejo vsak po svoji moči delovati v svoji ožji domovini, da se stvar, ki je velevažna, bolj razširja, in tako hočejo pripomoči, da se zgradi katoliško-avstrijska univerza. Patron v tem lepem podjetju jim je sv. Alojzij.

Prišlo je skoro iz vseh semenišč po več bogoslovcev, tako, da je bilo navzočih do šestdeset klerikov. Zastopana so sledeča mesta in semenišča: Dunaj, Praga, Gradec, Solnograd, Ljubljana, Linc, Celovec, Gorica, Litomerice, Olumuc, Trient, Briksen, Št. Polit, Št. Florijan, Schlögl, Kremsmünster.

Pozdrav prišlih gôstov se je vršil v samostanskem hramu pri sv. Petru. Govoril je bogoslovec Stadler iz Linca, kateri je tudi celo podjetje vodil, pozdravljajoč sobrate. Potem je izrazil svoje veselje zaradi mnogoštevilne udeležbe milostljivi škof in vodja c. kr. bogoslovskega oddelka, dr. Katschthaler. V imenu konservativnega državnega in deželnege zbora sta gôste pozdravljala dr. Ebenhoch in dr. pl. Fuchs.

Potem je sledila prosta zabava; seznanili so se posamezni in srčno veselje je vse navdajalo. Drugi dan, cesarjev rojstveni dan, so se vsi „in corpore“ udeležili velike slovesne maše, katero je pél premil. knez in nadškof. Po maši je bilo prvo zborovanje zaradi zaveze in zaradi pravil. Trebalo je tu juridične pomoči, in da se je vse pravilno zgodilo, gre hvala državnemu in deželnemu poslancu g. dr. pl. Fuchsu.

Ozirati se je moralo tudi na posamezne krajevne razmere, posebno tam, kjer so vladikovine druge narodnosti. Ko se je razpravljalo vprašanje gledé jezika brošure, katera naj se vsako leto izdaje od centralne skupščine bogoslovcev, in ki naj bo medsebojno vezilo posameznih semenišč, obsegajoče tudi poučne in leposlovne proizvode, je zahteval neki odposlanec, da se naj rabi za razprave, ki se ozirajo na splošne družbinske razmere, latinski jezik. Tudi drž. poslanec dr. pl. Fuchs je v posebnem govoru razpravljal, da se naj s stališča pravičnosti do vseh narodov, katero stališče mora zastopati vsak konservativen, katoliško misleči Nemeč, ozira v jednaki meri na posamezne narode. Sprejeli so bode torej tudi slovenski, češki in laški dopisi, saj je skupno podjetje katoliška avstrijska mednarodna univerza.

Poudarjal je posebno, da izmed vseh avstrijskih narodov se posebno Slovenci odlikujejo v tem, da kažejo povsod plemenito, katoliško misljenje, razven nekega malega delca. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. avgusta.

(Deželnozborska volitev.) Iz Mošenj se nam poroča: Pri volitvi dne 25. t. m. so bili izvoljeni p. n. gg.: Fr. Kumer, Ign. Rozman, Josip Finžgar in Jan. Cvenkelj, vsi odločni za g. Mesarja. — Iz Boh. Bistrice se nam poroča, da so tudi tam vsi za g. Mesarja.

(Imenovanja.) Naš rojak, gimnazijski profesor in docent na vseučilišču v Inomostu, gosp. dr. Fran Hočevnar, je imenovan rednim profesorjem matematike na tehnični visoki šoli v Brnu. — Preglednik finančne straže g. Fr. Matevž je imenovan carinskim asistentom pri glavnem carinskem uradu v Pontebi. Poštai manipulant g. Alojzij Bahovec je imenovan poštnim asistentom na Zidanem Mostu.

(Najvišje priznanje.) Povodom umirovljenja prejel je vladni svetnik pri ministerstvu, g. Alfred pl. Garzarolli, Najvišje priznanje za svoje dolgoletno in zvesto delovanje.

(Cesarjev dar.) Cesar je podaril gasilnima društvoma v Prezidu in Novi Kapeli po 80 gld.

(Povodenj na Gorenjskem.) Iz Bele Peči 24. avgusta: Grozno noč imeli smo tukaj od 22. do 23. t. m. Nič hudega sluteč smo šli v soboto zvečer k počitku, kar nas nenavadno hudo gromenje zbudi okoli polnoči. Grmelo je tako grozovito in se bliskalo, da nas je bilo vseh strah in groza. Lilo je hujše, kakor iz škafe do zjutraj. In nasledek tega je bil, da so pridrlje vode, pridrli vsi potoki in potoci, valeč seboj velikanske skale, pesek in druge take reči. Strašno je bobnelo. Komaj smo čakali jutra. In sedaj, kako žalosten pogled! Povsod razdejanje! Precej za župniščem zeval je strašanski prepad in zid okoli vrta bil je pretrgan na dveh straneh. Strugo malega potoka, ki teče precej daleč od župnišča, je zasulo in voda obrnila se je naravnost proti župnišču, kmalu predrla pot in začela trgati zid pri vrtu ter jemati zemljo. Sreča velika je bila, da je hudournik zasul ostali zid in se obrnil na drugo stran, sicer bi bil velik del vrta in začel izpodkopavati tudi župnišče. Pogledam malo okrog. Povsod so drli hudourniki z grozno hitrostjo v nižavo, združuj se tukaj v velikansko reko, ki je preplavila polje in travnike, vzela marsikateri z žitom napolnjeni kozolec, fužinsko žago in nad dva tisoč hlodov, pretrgala na mnogih krajih cesto ali jo zasula, izpodkopala marsikatero hišo ter tako prouzročila velikansko škodo. Mi pri cerkvi smo bili kakor odrezani od ostalega sveta, ker nekaj časa ni bilo mogoče priti do nas. Pri službi božji bilo nas je vseh skupaj le kacic dvajset. V naši sosesčini je bilo menda še hujše. Na spodnjem Trbižu vzela je voda, kakor sem slišal, pet hiš, v Ratečah dve. Tudi železnico je morala voda zelo poškodovati, ker od sobote zvečer je ustavljen ves promet. — Iz Podkorena dne 24. t. m.: Strašno noč preživeli smo v našem kraju od sobote zvečer na nedeljo jutro. Že v soboto čez dan je deževalo po malem, ko se je pa storila noč, jelo je liti, bliskati se in grometi, da je bilo — joj! Strašni naliv mej bliskanjem in gromenjem (deloma tudi točo) trajal je brez najmanjšega prenehljaja od osme ure zvečer do osme ure v jutro, torej celih 12 ur. — Poprej deloma posahneli, ali vsaj mirni studenci po gorah jeli so bruhati vodó in valiti pesek in kamenje v dolino. Potok, ki teče skozi vá, narasel je pri tem hipoma. Že pred polnočjo jeli so rujavi valovi butati ob hiše; ko se je pa o polnoči silno pomnožil naliv, začul se je vik in krik po celi vasi. Razdivjani potok je divjal kot besen in trgal skalovje, zemljo, drevesa in hiše, prestopil in zapustil navadno strugo in divje bučé drvil krog hiš in hlevov skozi vás. Krog druge ure udril se je pod klancem na cesarski cesti leto prej dovršeni kameniti most, podirati se je jela zidana, kamenita ograja ob cesti in posipati se v potok. Vodovje naraščalo je vedno bolj. Zalilo je pohištva, potrgalo okna in vrata in valilo se skozi nje dalje. Kolik strah in trepet za ubogo ljudstvo! Jok otrok, zdihovalje žená, krik možakov, grom in bučenje valovja do zgodnjega jutra — vse vprek. — Ko se je pa zdaniilo — strašan pogled po vasi. Tu se je susedala hiša od vodovja podkopana, tam je že hrumela voda skozi okna in vrata in nosilas seboj, kar ubogo ljudstvo

v naglici ni moglo rešiti. Posebno hudó je bilo v srednjem delu vasi — pod bregom, kjer hiše na obeh straneh stojé ob potoku. Delalo se je celo noč in cel dan potem, da bi se rešilo, kolikor moči, a kdor je kedaj skusil, kaj se pravi boriti se z razbrzdanimi valovi v temni noči, vedel bode, kako nično je vse prizadevanje. Zahvaljen bodi Bog, da je divji element vsaj človeškemu življenju prizanesel, — živine je pač nekaj potonilo v vodovju. Popoldan se je še le posrečilo po trdnem naporu omejiti nekoliko strugo, — a sedaj se dela nepretrgano, vzlasti ker je došlo onemoglim vaščanom v pomoč nekaj kazujencev. Strašno opustošena in posuta so tudi poleg vasi ležeča polja in travniki. Škode sedaj ceniti pač še ni moči, vsekako pa je bode do 20.000 gl. Najbolj poškodovano je sevéda pohištvo, ker je voda potrgala vse, kar ji je prišlo vprek. Do tal uničeno in posuto je le eno pohištvo: hiša s hlevom in gumnom. Hudó poškodovane pa so žage in mlini. Kdor je kedaj poznal našo vás in jo vidi v sedanjem stanju, težko bode verjel, da gleda — Podkoren. Ni ga posestnika, ki ne bi bil prizadet, bodisi pri pohištvu, bodisi pri polju. Kaj bode počelo ubogo ljudstvo, kje dobiti denar, da si zopet popravi, kar mu je uničila — jedna noč? — In kaj je vzrok tej celi nesreči? Prazne goličave tam, kjer so stali nekaj bujni gozdi.

(Iz Planine) se nam poroča: Preteklo nedeljo je vzrojil pri nas grozen vihar z nalivom in treskanjem. Strela je ubila jednega vola na paši pod Grmado. Kdo se ne spominja strahovitega večera lani 25. avgusta, ko je silovit vrtinec toliko kozolcev podrl in dreves izruval na raznih krajih dežele? Potrjuje se stari pregovor: „Okolu sv. Jerneja rado ropoče, bojte se strele in toče!“

(Zagrebska izložba.) Včeraj opoldne se je v Zagreb pripeljalo do 300 Hrvatov iz Dalmacije, katere so Zagrebčani sprejeli najslovesneje in najsrčneje. Na kolodvoru se je zbralo na tisoče ljudstva, mestni načelnik dr. Amruš je v izbranih besedah pozdravil dalmatinske brate v imenu stolnega mesta celokupne Hrvatske, Franjo Arnold pa v imenu izložbenega odbora. V imenu Dalmatincev se je zahvalil za prelepi sprejem njihov vodja dr. Gajo Bulat. Zjedinjena pevska društva so zapela pesmi „Lepa naša domovina“ in „Glasna jasna“. Po vseh ulicah so vihrale zastave, z oken pa so se usipali šopki.

(K izletu v Zagreb.) Ob taeih prilikah, kakor so izložbe, privatna špekulacija navadno skuša okoristiti se. Zlasti stanovanja računijo se tujcem ne navadno drago. Da bi se to ne zgodilo tudi v Zagrebu ravnukar odprti izložbi, predpisalo je mestno poglavarstvo cene za stanovanja ter je odredilo, da se morajo ceniki po vseh gostilnicah na lahko vidljivih mestih izobešati. — Cene določene so tako-le: 1. Za gostilnice: Za sobo z eno posteljo po 50—90 kr., 1 gld., 1 gld. 20 kr. ter najvišje 1 gld. 50 kr. in 2 gld. na dan; za sobo z dvema posteljama po 1 gld., 1 gld. 50 kr., 1 gld. 80 kr., 2 gld. ter najvišje od 2 gld. 50 kr. do 3 gld. na dan; za sobo s tremi posteljami po 2 gld., 2 gld. 50 kr., 3 gld. in 4 gld. na dan. Za vsako posebno posteljo, katera se na zahtevanje postavi v sobo, ki je bila najeta po gorenjem ceniku, treba je priplačati po 30, 40, 50, 60 in 70 kr. — Poleg teh cen plačati je še posebej za svečavo in postrežbo po 30, 40, 50, 60 in najvišje 70 kr. na dan. — 2. Za privatne hiše: Za sobo z eno posteljo po 50, 60, 70 in 80 kr. ter po 1 gld., 1 gld. 50 kr. na dan; za sobo z dvema posteljama po 1 gld., 1 gld. 50 kr., 2 gld. 50 kr. na dan; za sobo s tremi posteljami po 1 gld. 50 kr., 2 gld., 2 gld. 50 kr., 3 gld. in 3 gld. 50 kr. na dan. — V teh cenah obsežena je že tudi svečava in postrežba. Kdor bi si želel naročiti kako stanovanje za slavnostne dni 6., 7. in 8. septembra, oglasi naj se — kakor smo že včeraj opozarjali — v pisarni za stanovanja v Marije Valerije ulici št. 3. in pové naj, za kakošno ceno si želi stanovanje.

(Priredbo posebnega vlaka k izložbi v Zagreb) prevzel je po dogovoru z odborom „Sokolovim“ g. Josip Paulin; odbor „Sokola“ pa si je pridržal ves arrangement.

(Učiteljske službe so razpisane) v stalno ali začasno vmestitev: 1. V postojnskem okraji: a) mesto učitelja-voditelja na jednorazrednici v St. Mihelu (tretja plačilna vrsta, obrok za prošnje do 31. t. m.); b) drugo učno mesto na dvorazrednici v Slavini (četrti plačilna vrsta s stanovanjem, do 31. t. m.) 2. V kamniškem okraji: a) mesto učitelja

telja voditelja na jednorazrednici pri Sv. Trojici (četrti plačilna vrsta, do 31. t. m.); b) mesto učitelja-voditelja na jednorazrednici v Nevljah pri Kamniku (četrti plačilna vrsta, do 31. t. m.) — Nadalje v Dalmaciji na c. kr. učiteljišču v Borgo Erizzo s srbsko-brvaškim učnim jezikom mesto učitelja glasbe s pravicami in dolžnostmi vadniškega podučitelja. Zahteva se vsposobljenost za pouk v petju in v igri na goslih, na glasoviru in na orgljah. Služba se oddá za jedno leto začasno in če se v tem času prosilec izkaže sposobnega, more potem postati stalen. Prošnje na c. kr. duželni šolski svet v Zadru do 31. t. m.

(S sv. Višarij) se nam piše: Minoli petek, soboto in nedeljo smo imeli vedne nevihte. Grom je vsak hip stresal goro, treščilo pa je neštivilnokrat v strelove. V nedeljo zjutraj je toča kar pobelila goro, a popoldne je zopet padala. Vsi sosedni vrhovi so pokriti z novim snegom. Toplote imamo le 3 do 5° C. Od vzhodne strani slišimo gromovito šumenje Višarskega potoka, od zahodne pa Volčjega potoka. Danes, v ponedeljek, se jasni nad Italijo, in upamo lepo vreme. — V največji burji v soboto je nenadoma prišlo do 1500 romarjev s Kranjskega in Goriškega. Doslej je tu sprejelo sv. obhajilo 15.000 oseb. Tujih duhovnikov je bilo do 60; dne 8. julija sta prišla prevzvišeni nadškof goriški in knezo-nadškofijski kanceler msgr. Mat. Kravanja. Sprevedov je doslej došlo 26.

(Cesarske vojaške vaje okolu Celja.) Kakor se nam poroča iz Celja, dospela je včeraj tja poljska pekarna s 30 peki, ki bodo za čas vojaških vaj pekli kruh. — Nadvojvoda Albreht bode stanoval med kornimi vojaškimi vajami v Teharih pri Celju na letovišču grofa Dzieduszyckega.

(Osrednja komisija za ohranitev zgodovinskih spomenikov) bode poslala prof. Moserja, da preišče rimsko postajo v Hrušici na Primorskem ter mu je tudi dovolila podporo za izkopavanja pri Vipavi.

(Iz Ljubljane) so sinoči pred 6. uro na Poljanskem nasipu potegnili okolu 8 let starega dečka, ki je utonil.

(Iz Rogatca) se poroča, da je v ponedeljek dvanajstletni učenec tretjega razreda ljudske šole Frančišek Ecker svojega tovariša Mat. Želeviča vsled otroškega prepira sunil s pipcem v srce ter ga umoril. Mladega hudobneža, ki ni kazal nobenega strahu in kesa, so izročili okr. sodišču.

(Pazite na otroke!) Kako brezskrbni so nekateri stariši, dokazuje to, da se je letos doslej ponesrečilo na Kranjskem 37 otrok.

(Kranjsko pivo.) Na Kranjskem je 9 pivovarn, in sicer Koslerjeva, Auer-ova in Perlesova v Ljubljani, Staretova v Mengšu, Fröhlichova na Vrhniki, Mayerjeva v Kranju, Jakličeva v Kočevju, Rieter & Holtova v Senožečah in Verhunčeva v Bledu, ki so v minolem letu skuhale 60.334 hektolitrov piva in plačale 132.309 gld. davka. Na osebo je prišlo na Kranjskem v minolem letu 12½ litra piva.

(Program konjske dirke v trab.) prirejene od konjarskega odseka c. kr. kmetijske družbe kranjske v Šent-Jerneju na Dolenjskem v nedeljo 20. sept. t. l., in sicer v prvih treh oddelkih samo za kmetijske posestnike, v četrtem oddelku za vse brez izjeme. Dirka bode dne 20. septembra (dan pred premovanjem konj) popoldne po cerkvenem opraviilu (okoli 3. ure) v Šent-Jerneju, in sicer na novo prirejenem dirkališču. I. Dirka triletnih in štiriletnih kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 1600 metrov. Ako se oglasi samo en tekmovalce, dobi prvo darilo le tedaj, ako pride v štirih minutah na cilj. Prvo darilo 70 gld. Drugo darilo 35 gld. Tretje darilo 15 gld. II. Dirka starejših kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo en tekmovalce, dobi prvo darilo le tedaj, ako pride v šestih minutah na cilj. Prvo darilo 50 gld. Drugo darilo 25 gld. Tretje darilo 10 gld. III. Dirka za konje brez ozira na starost in spol, tudi za valahe, ki so najmenj pol leta lastnina kranjskega posestnika. Daljava 2400 metrov. Ako se oglasi samo en tekmovalce, dobi prvo darilo le tedaj, ako pride v šestih minutah na cilj. Prvo darilo 40 gld. Drugo darilo 20 gld. Tretje darilo 10 gld. IV. Gosposka dirka s parom konj brez ozira na spol in na starost konj. Daljava 2400 metrov. Dirka se vrši le, ako se zglasé trije tekmovalci. Častno darilo c. kr. kmetijske družbe kranjske: Srebrna namizna oprava v vrednosti 50 gld. Udeležitev pri dirki je zglasiti pismeno ali pa na dan dirke tudi ustno najpozneje do 12. ure opoldne občinskemu uradu v Šent-Jer-

neju. Za udeležitev v III. oddelku plačati je pri zglasitvi 1 gld., v IV. oddelku 5 gld. vstopnine.

(Duhovne vaje v Mariboru) za duhovnike tamonjske dijeceze začele so se v ponedeljek ob 5. uri zvečer in bodo končale v petek zjutraj s sv. obhajilom za udeleževalce. Vežbe otvoril je z lovretanskimi litanijami in s sv. blagoslovom mil. g. knez in škof dr. Mihael Napotnik osebno. Zatem je prečast. gosp. Hamerle, redemptorist z Dunaja, v prvem govoru svojem kot voditelj eksercij razlagal dva pata, ki človeka in posebi še duhovnika vodita v večnost, a v tem oziru vsakemu, torej tudi svečeniku, treba vedno pred očmi biti misel: „Esto fortis in via Domini“, to je: „Nikar se ne boj hoditi po težavnem potu Gospodovem“. Beseda je duhovita in ob enem majestetična. Napovedal je, da bo v svojih premišljevanjih govoril o čednosti ljubezni, v katerej se mora vaditi duhovnik. Pri prvem premišljevanju bilo je okoli knezoškofijstva zbranih štiriinpetdeset duhovnikov.

(„Učiteljski Tovariš“) Štev. 16 z dné 16. t. m. prinaša nastopno vsebino: „Dnevni red deželne učiteljske konferencije“. — „Šolstvo v jubilejni izložbi v Pragi“. (Spisal A. S.) — „Kaj ovira dober uspeh v ponavljalnici? Kako bi se mogla preustrojiti ista, da bi dosegla svoj namen?“ (Piše Št. Primožič.) — „Kako visoko nad morjem leži Ljubljana?“ (S. R.) — „Knjiga Slovenska“. (Piše J. Marn.) — Dalje sledé šolski ukazi, odredbe, dopisi, društvene vesti i. t. d.

(„Marija sedem žalosti“) imenuje se molitvena knjiga, katero je te dni izdal g. Jan. Mauring, mokronoški kapelan. Z veliko marljivostjo je iz raznih sorodnih slovenskih in nemških knjig nabrala tvari in lepo razvrščena v treh delih molitvenika. Po uvodu, v katerem nam g. izdajatelj podaje zgodovino in razvoj bratovščine Marije sedem žalosti, dobimo v I. delu raznih pobožnostnih vaj na čast D. M. sedem žalosti; II. del ima vsebino navadnega molitvenika, III. del pa zgodovino svetih stopnje in njih počestvenje. Slovenci sicer že imamo par knjig slične vsebine, a ne dvomimo, da se tudi ta prikupe častilcem D. Marije in zlasti udom bratovščine Marije sedem žalosti. Založnik knjigovez gosp. Ivan Bonarč je novemu molitveniku preskrbel lično vnanjščino, le nekatere podobice knjigo kazé. Klišeje, rabljene n. pr. na str. 205 in 372, bi bila morala tiskarna že davno vreči med staro šaro. Po različnosti vezanja je knjigi cena od 90 kr. do 1 gld. 30 kr. ter je dobiti pri g. založniku v in „Katol. Bukvarni“ v Ljubljani.

Raznoterosti.

— Hudobija. V graško bolnico pripeljali so hudo opečeno žensko, ki se je opekla, ko je razpočil kubinski kotel. V kotel je bil nekdo iz hudobije natrosil smodnika.

— Listnice iz človeške kože. V Münstru ob W. so v oknu neke prodajalnice, kakor piše „Westf. Mercur“, na prodaj razstavljene listnice iz človeške kože po dve marki. To je pač lep dokaz civilizacije, kakeršne še nismo doživeli.

— Rusko živo srebro. Živosrebrni rudniki v Bahmutu in Sajgevi se dobro izplačujejo. Na leto se iz Rusije izvaža nad 7000 pudov živega srebra. V Sajgevi je velika množina živosrebrne rude. Izvedenci trdijo, da jo je do 12 milijonov pudov.

— Umetni mandeljni. Prišli so na sled v Holandiji novi sleparji. Neka tovarna v Ulrehtu izdeluje umetne mandelne, katere je na videz težko ločiti od pravih.

— Mleka porabijo v Novem Jorku na leto 900 litrov, poleg tega pa še 20 milijonov litrov smetane in več drugih mlečnih proizvodov.

Telegrami.

Bohinjska Bistrica, 26. avgusta. Vsi volilni možje za g. Mesarja.

Dunaj, 25. avgusta. Črnogorski knez Nikola je včeraj obiskal vnanjega ministra grofa Kalnokyja.

Dunaj, 26. avgusta. Danes so prijeli štiri osebe, katere so sumljive umora hišnika Emederja in njegove žene.

Praga, 25. avgusta. Tu govoré, da je bivanje ces. namestnika grofa Thuna na Dunaju v zvezi s cesarjevim obiskom praške razstave.

Praga, 26. avgusta. Cesar obišče razstavo dné 23. septembra.

Zagreb, 25. avgusta. Danes se je pripeljalo do 500 dalmatinskih Hrvatov. Jutri dopoldne obišče razstavo nadvojvoda Albreht.

Peterburg, 26. avgusta. Nemški veleposlanik je odpotoval v inozemstvo.

Monakovo, 26. avgusta. Princesinja Ludovik zjutraj srečno porodila princesinjo.

Novi York, 26. avgusta. „Heraldovo“ poročilo iz Valparaisa 25. t. m.: Nobena armada noče pričeti boja, zato so bile le male praske. Vstaši bodo morda predrugačili načrt in mesto napali na varnejšem kraju; boj se prične čez nekaj dni. Balmaceda je nameraval vstašem zapreti pot do ladij in tako zadušiti vstajo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—169)

Tuji.

24. avgusta.

Pri **Malléu**: Reich, trgovec, in Hausdorfer, finančni svetnik, iz Budimpešte. — Krimeisen, Hochner, Just, trgovci, z Dunaja. — Plikner in Aholz, zasebnik, iz Gradea. — Terzig, zasebnik, iz Trsta. — Schaschl, inženér, z materjo, iz Pulja. — Sterke iz Plzna. — Paulovič s soprogo iz Zagreba. — Maximovič, uradnik, iz Negotina. — Perko, pristav, iz Bihača. — Breitbacher, zasebnik, z rodbino, iz Algira. — Fuchs, zasebnik, iz Kokre. — Grünfeld iz Vel. Varadina. — Maly z rodbino z Reke. — Weiss, trgovec, iz Varaždina. — Reichberg, trgovec, iz Stutgarta.

Pri **Stona**: Löwit, trgovec, in Preyer, potovalec, z Dunaja. — Peters, zasebnica, z rodbino; Weiss, trgovec, iz Gradea. — Gaber, Basair, in Mucha, uradnik, iz Trsta. — dr. J. Ullman, fregatni zdravnik, s soprogo, in Wolf, zasebnik, z rodbino, iz Pulja. — Kogej, zasebnica, in Josip Kogej, dekan, iz Idrije. — Globočnik, potovalec, iz Kranja. — Valetanich, Rakanovich, trgovca, iz Bosne. — Brosch, trgovec, iz Berolina. — Kramer, trgovec, iz Berolina. — Ferjančič iz Zavraca. — Aleani z materjo, in Caniatori, z Reke. — Gube, inženér, iz Bele Cerkve. — Mahorčič iz Sežane. — Hudovernigg, notar, s soprogo, s Kranjske Gore.

Pri **avstrijskem caru**: Hojau, potovalec, iz Godoviča. Pri **bavarskem dvoru**: Verbič s soprogo z Vrhnike. — Schaschl, zasebnik, iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: Mališ, koncipijent, in Lazinski, iz Novega Jičina. — Pirker, zasebnica, z otrokom, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera ▼ mm	toplomera po Celziju			
25	7. u. jut.	740.7	13.2	sl. sever	jasno	0.00
	2. u. pop.	738.6	22.8	sl. svzh.	"	
	9. u. zveč.	738.3	15.2	"	"	
Srednja temperatura 17.1°, za 0.8° pod normalom.						

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8.77	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	6.65	Surovo maslo,	72
Ječmen,	3.90	Jajce, jedno,	2
Oves,	2.92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.87	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4.87	Telečje	52
Koruza,	5.40	Svinjsko	60
Krompir,	2.50	Koštranovo	40
Leča,	10	Pikaneč	40
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kgr.	1.78
Maslo, kgr.	82	Slama,	2.14
Mast,	66	Drva trda, 4 mtr.	6.80
Špeh svež,	58	" mehka,	4.20

Dva ali tri dijake

vzame prihodnje šolsko leto v stanovanje in na hrano upokojen učitelj. — Več se izve pri vredništvu tega lista ali pa v hiši na sv. Petra cesti št. 91, prvo nadstropje, v Ljubljani. (8-3)

Garnitura
prodá se zaradi preselitve od tod.
Kje, izve se pri upravnistvu „Slovenčevem“. (1336) 3-3

Največja zaloga šivalnih strojev
JAN. JAX,
LJUBLJANA,
Najnižje cene.
Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo. (30-23)
Zamenjuje stare stroje.
Poprave vrše se točno trajno in ceno.

Najnižje cene.
Največji izbor.
Preobleke. Popravila.
L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Dunajska borza.

Dne 26. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	90 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	90 " 05 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " — "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " — "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1007 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	271 " 75 "
London, 10 funtov strl.	117 " 95 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 39 "
Cesarski cekini	5 " 63 "
Nemških mark 100	58 " 05 "

Dne 25. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 10 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	146 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180 " — "
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	97 " — "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	190 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 75 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	17 " 70 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2705	" — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 20 1/2 "
Laških lir 100	45 " 95 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
4% galske propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Kreditne promese
à 4 1/2 gld. in 50 kr. kolek.
Glavni dobitek
goldinarjev **150.000** avstr. velj.
Žrebanje je že dné 1. septembra!